

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kiss Ottilia ügyvéd (9021 Győr, Szent István utca 10.) által képviselt (.....) felperesnek, a dr. Gresa Katalin ügyvéd (1072 Budapest, Dob u 52.) által képviselt (.....) alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2008. január 15-én kelt, 35.G.41.845/2006/12. számú ítélete ellen az alperes által előterjesztett fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 227.979 (kettőszázhuszonhétezer-kilencszázhetvenkilenc) forint másodfokú perköltséget, az államnak külön felhívásra 456.000 (négy százötvenhatezer) forint le nem rótt másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Alperes, mint megrendelő és felperes, mint szállító előzetes egyeztetéseket követően 2005. december 2-án vállalkozási szerződést kötött. A szerződés tárgyaként 1 db 50 m² átmérőjű ötárbócos sátor gyártását jelölték meg. A 3. pontban felperes kijelentette, „kötelezettséget vállal arra, hogy a jelen szerződés keretei között az 1. mellékletben csatolt műszaki rajznak megfelelő alábbi sátorszerkezetet gyártja le és állítja fel.” Ezt követően rögzítették a sátor paramétereit, egyebek mellett azt is, az 20 kg/m² hóterhelésre van számolva. Rögzítették továbbá, a leszállítással egyidejűleg átadásra kerülnek a felállítás és szétszerelés utasításai. A vételárat 24.225.500 forint + áfa összegben határozták meg azzal, alperes 12.112.750 forintot a szerződés aláírásától számított 3 banki munkanapon belül köteles megfizetni, míg a fennmaradó 50 %-ot a mindkét fél által aláírt műszaki átadás-átvételi jegyzőkönyv keltétől számított 8 banki munkanapon belül. Úgy

rendelkeztek, a vételár tartalmazza a sátor első felállításához szükséges helyszíni művezetés és egyedi tervezés díját. A gyártás határidejét 2006. január 15. napján állapították meg, míg a műszaki átadás-átvétel időpontjára egyeztetési kötelezettséget írtak elő. A felperes garanciát vállalt arra, az összeszerelési utasításnak megfelelő felállítás esetén a sátorszerkezet biztonságosan üzemeltethető, abban közönség fogadásra van mód.

(Az alperesnek 2005. július 22-i levél mellékleteként megküldött szerkezeti műszaki leírás tervezet kitért arra is, a sátrat borító ponyváról lefolyó (esetenként nagymennyiségű) csapadék elvezetéséről valamennyi építési helyszínen gondoskodni kell.)

Felperes 2006. január 30-án, utalva arra, a sátor elemeinek legyártása már megtörtént, a felállítás helyszínének és időpontjának megjelölését kérte alperestől. Alperes még aznap azt közölte, a sátor felépítése 2006. február 20-án kezdődne a területén, de az alkotórészeket csak a felállítási időpont előtt tudja átvenni, természetesen a szerződésben szereplő átadási határidő csúszását nem veszi figyelembe.

Felperesnek küldött 2006. február 8-i telefax üzenetében pedig azt jelezte, a sátor felállításának időpontja 2006. február 17. napja 8.00 órától kezdődően.

A sátot az alperes által megjelölt helyszínen végül az alperes megbízásából eljáró állította fel 2006. február 25-28-a között, a felperes művezetése mellett.

Az átadás-átvételt 2006. március 1-jén került sor, anélkül, ekkor a felek jegyzőkönyvet írtak volna alá.

Felperes 2006. március 22-i levelével megküldte alperesnek a kérésére átfogalmazott átadás-átvételi jegyzőkönyvet aláírásra, valamint a teljesítésre figyelemmel a 2006. március 3-án kelt, 2006. március 11-i fizetési határidőt tartalmazó, bruttó 7.599.300 forint összegű végszámlát.

Alperes a számla ellenértékét többszöri felperesi fizetési felszólítást követően sem fizette meg. 2005. május 24-én kelt levelében a teljesítés hibás és hiányos voltára hivatkozással visszautasította a teljesítés igazolását, a számla elfogadását. E levélben állította, álláspontja szerint az egész sátor konstrukciója nem megfelelő, utólagosan beszerelt drótkötelek nélkül biztonságosan nem használható. A hőterhelést a felolvadás után a sátor-szerkezet csak véletlen szerencsének köszönhetően bírta, és a felperes által ismert pótlólagos erősítés segítségével volt lehetőség a konstrukciós hiba következményeinek elhárítására. A pótlólagos munkák elvégzésének szükségessége miatt csupán 299.415 forint + áfa összeget tartott jogos követelésnek.

Felperes 2006. december 17-én előterjesztett keresetében alperest 7.599.300 forint vállalkozói díj és ennek 2006. március 12-től a kifizetésig járó törvényes kamatai, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Előadta, az alperessel létrejött szerződésben az előre megterveztetett sátor gyártását vállalta. A sátrat a szerződésben foglaltak szerint legyártotta, a felállításkor a művezetést biztosította, ezáltal szerződésszerűen teljesített, ennek ellenére alperes hibás teljesítésre hivatkozással a végszámla kifizetését megtagadja. Utalt arra, a szóbeli egyeztetésen, és a 2006. március 1-jén alá nem írt jegyzőkönyvben is felhívta alperes figyelmét a szakszerű üzemeltetés feltételeire, a korlátozott hóteherre, az esetleges hó letakarítására vonatkozó kötelezettségére. Alperesi ügyvezető akkor azért nem írta alá a jegyzőkönyvet, hogy abban ne szerepeljen olyan, ami az üzemeltetési utasításban már úgyis bent van. Előadta azt is, tudomása szerint a sátor a területén jelenleg is üzemel, abban előadásokat tartanak, s ezen körülmény megkérdőjelezi a sátor veszélyes voltát. Egyebek mellett csatolta a szerződést, a szerződéskötést megelőző levelezés iratanyagát, a 2006. január 30-i levélváltást, az alperes által alá nem írt átadás-átvételi jegyzőkönyveket, a ki nem egyenlített számlát, fizetési felszólításokat, valamint alperes 2006. május 24-i keltezésű telefax üzenetét.

Az elsőfokú bíróság a keresetlevél és mellékletei megküldésével alperest a per első - 2007. július 11-i - tárgyalására a székhelycímről idézte, s a végzés „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza az elsőfokú bíróságra.

A tárgyaláson alperes a szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg.

Az elsőfokú bíróság a 9. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt végzésével a tárgyalást 2008. január 15. napjára elhalasztotta, s felhívta alperest 15 napon belül nyilatkozzon a felperes kereseti kérelmére, mely tényállásokat vitatja, mely okból kéri a kereset elutasítását. A Pp. 163.§ (2) bekezdésére és a 141.§ (6) bekezdésére hivatkozással arra is felhívta alperes figyelmét, amennyiben a bíróság által megadott határidő alatt érdemben a felhívásra nem nyilatkozik, a bíróság ezt úgy tekinti, az alperes a felperes által a keresetlevélben előadott tényállításokat nem vitatja, és ebben az esetben a bíróság a rendelkezésére álló adatok alapján fogja meghozni határozatát.

A 9. sorszámú végzés a székhelycímről és a felperes által megjelölt „ügyintézési címről” szintén „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza az elsőfokú bíróságra.

Ezt követően az elsőfokú bíróság 2008. január 15-én - megállapítva, alperes szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg - felperes jelenlétében tárgyalást tartott, és 35.G.41.845/2006/12. számú ítéletével alperest 7.599.300 forint, és ezen összeg után 2006. március 12-től a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű kamata, valamint 984.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Az ítélet indokolásában rögzítette, a rendelkezésre álló adatok alapján határozott, tekintve, alperes felhívás és figyelmeztetés ellenére sem terjesztett elő ellenkérelmet. A tényállást a Pp. 163.§ (2) bekezdésének alkalmazásával, a felperesnek az alperes által bírói felhívás ellenére kétségbe nem vont előadása alapján állapította meg, figyelemmel a felperes által csatolt okiratok tartalmára, s arra, azok tekintetében kételye nem merült fel. Megállapította, a felek között létrejött vállalkozási szerződés értelmében a felperes köteles volt a szerződésben meghatározott sátrat elkészíteni, alperes rendelkezésére bocsátani, míg alperes köteles volt azt átvenni és a kikötött díjat megfizetni. Felperes a szerződéses kötelezettségének megfelelően a sátrat elkészítette, alperes rendelkezésére bocsátotta, biztosította az első felállításhoz szükséges helyszíni művezetést is. Ezt igazolják a felek közötti levélváltások, s ezen okiratok csatolásával felperes igazolta a szerződés teljesítését. Alperes pedig a perben a szerződés teljesítését, annak felperes által állított hibátlan voltát felhívás ellenére sem vonta kétségbe. Alperes ezért a Ptk. 198. §-a, 201.§ (1) bekezdése és 389.§-a alapján köteles a felperesnek még járó vállalkozói díjat megfizetni.

Alperes a tárgyalás és az ellenkérelem előterjesztésének elmulasztása kimentésére igazolási kérelmet terjesztett elő, s egyidejűleg ellenkérelmet csatolt. Az ellenkérelemben a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérte alperes nem szerződésszerű teljesítésére hivatkozással. Állította, a sátor felállítása felperes kötelezettsége lett volna, ennek nem tett eleget, továbbá vitatta, a sátorszerkezet rendeltetésszerű használatra alkalmas voltát. A hibás teljesítés alátámasztására csatolta okleveles építésmérnök, igazságügyi építészszakértő 2006. november 16-i keltezésű, alperes megbízásából a mobil jégszínház sátorszerkezetének vízelvezetése tárgyában készített építésügyi szakértői véleményét.

Az elsőfokú bíróság - a Fővárosi Ítéltábla 2008. július 3-án kelt 16.Gpkf.43.727/2008/2. számú végzésével helybenhagyott - 2008. március 17-én kelt 17. sorszámú végzésével az igazolási kérelmet elutasította.

Az alperes az ítélettel szemben fellebbezést is benyújtott jogi képviselő útján. Az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte. Előadta, felperes a szerződés 3. pontjában a sátorszerkezet felállítását is vállalta, ezért nemcsak a sátorelemek leszállítása és az első felállításhoz szükséges helyszíni művezetés biztosítása volt a kötelezettsége. Felperes azonban a sátrat nem állította fel, így azt a-vel kellett sürgősen elvégeztetni, melynek költségét alperes viselte. Felperes tehát nem

teljesített szerződésszerűen ezen okból, továbbá azért sem, vitatott a sátor rendeltetésszerű használatra alkalmas volta. A nagymennyiségű megolvadt hó ugyanis vízzel töltötte meg a sátor egyik üregét, s ez a ponyva beszakadásával fenyegetett. A hibás teljesítés igazolásául szakvéleményére hivatkozott. Álláspontja szerint a szakértői véleményből kiderül, a ponyva kialakításának olyannak kellett volna lennie, azon semmiféle megolvadt csapadék ne tudjon megmaradni. A nem megfelelő kialakítás következtében a felgyülemlett csapadék miatt a sátorszerkezetet fedő ponyva oly mértékben megnyúlt, hogy sürgős beavatkozásra volt szükség a nézőközönség megóvása érdekében. A ponyva nem a vonatkozó műszaki leírásokban szokásos hőteherre lett méretezve, hanem annak csak 25 %-ára. Alperes állította, felperesnek, mint ebben a kérdésben szakértelemmel rendelkező cégnek tudnia kellett, a 20 kg/m² hőterhelés a szokásos terhelhetőségnek csupán a negyede, és erről megfelelően tájékoztatnia kellett volna. Ennek elmaradása felperesnek felróható. Kifogásolta, felperes a jóhiszemű pervitel követelményével ellentétesen a perben az általa ismert szakvéleményről nem nyilatkozott. Hangsúlyozta, a teljesítést jogszerűen tagadja meg.

Felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte helyes indokai alapján. Kiemelte, alperes az elsőfokú eljárásban érdemi nyilatkozatot nem tett, a másodfokú eljárásban pedig a Pp. 235.§ (1) bekezdésében írt korlátra figyelemmel nincs lehetősége sem új tény, sem új bizonyíték, így szakvélemény előterjesztésére sem. Az alperes által hivatkozott tények, bizonyítékok már az elsőfokú eljárásban is ismertek voltak, illetve azok nem alkalmasak az elsőfokú határozat jogsértő volta alátámasztására.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

A Pp. 3. § (3) bekezdése akként rendelkezik, a jogvita eldöntéséhez szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A bizonyítás indítványozása elmulasztásának, illetve a bizonyítási indítvány elkésett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli. A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének jogkövetkezményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.

Az idézett jogszabályhely (4) bekezdése értelmében pedig a bíróság a bizonyítás elrendelését mellőzni köteles, ha a bizonyítási indítványt a fél neki felróható okból elkésetten terjeszti elő.

A Pp. 106. § (1) bekezdése szerint, ha a fél vagy képviselője valamely határnapon hibáján kívül nem jelent meg, vagy valamely határidőt hibáján kívül mulasztott el, a mulasztás következményei - főszabályként - igazolással orvosolhatók.

A Pp. 235. § (1) bekezdése akként rendelkezik, a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására, vagy az első fokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozására akkor is sor kerülhet, ha az az első fokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul; a 141. § (6) bekezdésében foglaltakat azonban ebben az esetben is alkalmazni kell.

Az adott ügyben az alperes a tárgyalásokon szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, ellenkérelmet nem nyújtott be, ellenbizonyítást nem kezdeményezett. A mulasztása kimentésére irányuló kérelme pedig jogerősen elutasításra került. Minderre figyelemmel a kereseti előadással, okirati bizonyítékokkal szemben a másodfokú eljárásban előterjesztett új tényelőadásai, bizonyítási indítványai a Pp. 235.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint már nem voltak figyelembe vehetők, azt kellett megállapítani, az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló perbeli adatok alapján helytálló határozatot hozott.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése adatainak bizonyult, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte, a felperesnek a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pontja és (5) bekezdése alkalmazásával megállapított másodfokú perköltsége, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint - illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt - másodfokú eljárási illeték államnak történő megfizetésére.

Budapest, 2009. április 10.

. Rózsa Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s.k.
előadó bíró

. Felker László s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

Sárközi Veronika
bíróági ügyintéző